

Élménybeszámoló-Németország

Idén nyáron augusztusban egy pályázatnak köszönhetően részt vehettem egy egyhónapos németországi ösztöndíj programban. A nyári szünetből a két hónap hamar eltelt és egy-kettőre a ferihegyi repülőtéren találtam magam a szüleimtől búcsúzva. Magyarországról 7 diáktársammal együtt utaztam, akikkel a német nagykövetségen már összeismerkedtem, ugyanis ott kaptunk a tanév végén egy kisebb felvilágosítást erről az ösztöndíjról.

Az első úti cél **Bonn** volt. Számomra már a repülés is izgalmas volt, mert korábban még sohasem repültem. A bonni repülőtéren már vártak a csoportvezetők, akik fiatal német egyetemisták voltak. Az első este megismerkedtem a csoporttársaimmal. Ebben az ösztöndíjprogramban különböző országok diákjai vettek részt. Az én csoportomban voltak többek között **Azerbajdzsánból, Lengyelországból, Bulgáriából és Namíbiából** is. Másnap már meg is kezdtük a városnézést. Láttuk Beethoven szülőházát, egy Max Liebermann festménykiállítást, a gyönyörű városházát. Körbejártuk az egész belvárost. Egy napot eltöltöttünk **Köln**ben is, mely szintén egy csodálatos város. Itt természetesen a városnézés mellett a kölni dóm volt a legfőbb célpontunk, melynek tornyait meg is másztuk. A torony tetejéről csodálatos panoráma nyílt az egész környékre. Tettünk egy hajókirándulást Königswinterbe is, ahol egy várromot és egy kastélyt néztünk meg. A hegytetőről, ahol a várrom volt, tisztán láttuk a kölni dóm tornyait annak ellenére, hogy több mint 40 kilométerre voltunk a dómtól. Bonnban az utolsó előtti napon volt még egy Stadtspiel nevezetű játék. Kaptunk különböző feladatokat, melyeket két óra alatt kellett megoldani. Például járókelőket kellett faggatnunk arról, hogy hol születtek, mi a kedvenc színe, tagja-e valamilyen klubnak, stb. Meg kellett tudnunk, hogy melyik hotelben szállt meg legszívesebben Beethoven, vagy például hány lépcsője van a városházának. Ittlétünket egy nemzetközi esttel zártuk, ahol minden egyes ország „bemutatta magát”. Mi magyarok például népdalokat énekeltünk, táncoltunk majd egy kis előadást tartottunk Budapestről és a Balatonról. Bemutatónkat azzal zártuk, hogy magyar édességeket osztottunk szét. Az este remek hangulatban telt és senkinek sem akaródzott visszatérni a hotelba csomagolni, hiszen másnap már indultunk tovább a fogadó családokhoz **Andernachba (kis város a Rajna partján Bonn és Koblenz között)**, ahol két hetet töltöttünk el.

Erre az időre feladatot is kaptunk a csoportvezetőktől, ugyanis mindenkinek kellett egy kis előadást tartani Berlin nevezetességéről és ezeket itt kellett kidolgozni.

Ez a két hét szintén nagyon eseménydús volt rengeteg élménnyel. Délelőtt iskolába jártunk a fogadó diákkal, ugyanis ott már augusztus végén elkezdődött az iskola. A suliban a csoportunknak mindennap volt 3 németóra is, ahol az ott tanító tanárokkal beszélgettük, filmeket néztünk. Volt, amikor egy színházi darabot kellett előadnunk vagy például egymás iskoláit, illetve lakhelyét mutattuk be. Délután a fogadó diákok szervezték a programokat. Csak, hogy néhányat említsek: grillezés a Rajna partján, mozi, fesztiválok, városnézés, strand. Megtekintettük a világ legmagasabb hidegvízű gejzírjét. Közös program keretében utaztunk el **Mainzba**, majd megnéztünk néhány Rajna menti várat és kastélyt. Voltunk sétahajózáson is. Mainzi utunkat a Loreley-szikla megtekintésével zártuk. A legenda szerint ezen a sziklán egy gyönyörű lány fésüli aranyhaját, és közben olyan szépen énekel, hogy minden hajós csak órá figyel, ezért lelte oly sok matróz a halálát ezen a környéken. A valóságban ez egy ritka

kanyargós része a Rajnának néhány zátonnyal. A két hét hamar eltelt és bár kissé szomorúan indultunk tovább mégis izgatottan vártuk a következő úti célt: **Berlint**.

Itt annyi helyen jártunk, hogy oldalakat tudnék vele megtölteni. Voltunk a Reichstagban, ahol előadást tartottak nekünk a német parlamentről.

Joci a Reichstag előtt (balról az első)

Utána felmentünk az üvegkupolába, ahonnan csodálatos kilátás nyílt Berlin központjára. Voltunk a brandenburgi kapunál, az olimpiai stadionnál. Sétáltunk a berlini fal 1,3 kilométeres megmaradt szakaszánál. A Múzeum- szigeten a Pergamon múzeumot néztük meg. Itt láttuk Angela Merkel lakását is. Sétáltunk a Kurfüstendamm utcán, mely az egyik leghíresebb bevásárlónegyede Berlinnek. Az éjszaka megnéztük a Checkpoint Charlie határátkelőhelyet, mely a vasfüggöny idején a szovjet és amerikai szektort kötötte össze. Láttuk a Rotes Rathaus-t, mely a mindenkori berlini polgármester székhelye. Természetesen rengetegszer jártunk Berlin két leghíresebb terén a Potsdamer Platz-on és az Alexander Platz-on. Alexander Platz-nál láttuk a világórát és a tévétornyot. Sétáltunk a Tiergartenben, mely Berlin legnagyobb parkja. A Humbold egyetemen egy kis körbevezetés után előadást tartottak nekünk a különböző németországi tanulási lehetőségekről. Tettünk egy egynapos kiruccanást Potsdamba is. Itt található egy hatalmas nagy park rengeteg kastéllyal. A visszaút egy részét hajóval tettük meg. Berlint egy musical előadás megnézésével „búcsúztattuk”.

Másnap elindultuk utolsó úti célunk felé, **Münchenbe**. Itt sajnos már csak öt napot töltöttünk. Az első két napon a várossal ismerkedtünk. Megnéztük a főbb nevezetességeket a Marienplatztól (München főtere) kezdve az Angol parkig. A harmadik nap a **Zugspitz**-ét Németország legmagasabb pontját (2962 méter) vettük célba. Az már a buszról is gyönyörű volt majd a kilátás a csúcsról leírhatatlan. A Zugspitze egyik fele Németországban található,

míg a másik része már Ausztriához tartozik. Itt a kilátón ebédeltünk, majd innen meglátogattunk még egy kisebb kastélyt. Az utolsó előtti napon az Angol kertben piknikeztünk egyet. Beszélgettünk, kártyáztunk felidéztek közös emlékeinket. Másnap délután egy kissé lehangoltak voltunk, hogy el kell válnunk egymástól és Németországtól.

Hát ennyi röviden. Egyszóval csodálatos volt ez az út és remélem, hogy még sok hasonló élményben lesz részem. Természetesen a DSD és Sipeki Csilla tanárnő nélkül mindez nem valósulhatott volna meg, ezért köszönök mindent.

Huszt József 12.G (DSD-csoport)